

Am kapitola 1.

[1] Slova Ámose, který byl z tekójských droboopravců. Měl vidění o Izraeli za dnů judského krále Uzijáše a za dnů izraelského krále Jarobeáma, syna Jóašova, dva roky před zemětřesením. [2] Řekl: Hospodin vydá řev ze Sijónu, vydá hlas z Jeruzaléma; budou truchlit pastviny pastýřů, vrchol Karmelu zprahne. [3] Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Damašku, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože mlátili Gileáda železnými smyky, [4] sešli na Chazaelův dům oheň a ten pozře paláce Ben-hadadovy. [5] Přerazím závoru Damašku, vyhladím z Pláně kouzel toho, jenž tam sídlí, z Domu rozkoše toho, jenž drží žezlo; aramejský lid bude přesídlen do Kíru, praví Hospodin. [6] Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Gázy, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože úplně přestěhovali obyvatelstvo a přesídlence vydali v plen Edómu, [7] sešli na hradby Gázy oheň a ten pozře její paláce. [8] Vyhladím z Ašdódu toho, jenž tam sídlí, z Aškalónu toho, jenž drží žezlo, proti Ekrónu obrátím svou ruku; vyhyne pozůstatek Pelištejců, praví Panovník Hospodin. [9] Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Týru, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože úplně vydali v plen Edómu všechny přesídlence a nepamatovali na bratrskou smlouvu, [10] sešli na hradby Týru oheň a ten pozře jeho paláce. [11] Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Edómu, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože pronásledoval svého bratra mečem, odvrhl slitování, živil v sobě neustále hněv a setrval ve své prchlivosti, [12] sešli na Téman oheň a ten pozře vládce Bosry. [13] Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Amónovců, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože roztínali těhotné ženy gileádské, aby rozšířili své území, [14] zanítím na hradbách Raby oheň a ten pozře její paláce za válečného ryku v den boje, za vichřice v den bouře. [15] Jejich král bude přestěhován, spolu s ním i jeho velmožové, praví Hospodin.

Am kapitola 2.

[1] Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Moábu, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože na vápno spálil kosti edómského krále, [2] sešli na Moáb oheň a ten pozře paláce Kerijótu. Moáb zemře ve hřmotu vřavy za válečného ryku při zvuku polnice. [3] Vyplením soudce z jeho středu, všechny jeho velmože pobijí s ním, praví Hospodin. [4] Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Judy, ba pro čtvrtý, toto neodvolám: Protože zavrhl Hospodinův zákon a nedbali na jeho nařízení - zavedli je jejich lživé modly, za nimiž chodili jejich otcové -, [5] sešli na Judu oheň a ten pozře paláce Jeruzaléma. [6] Toto praví Hospodin: Pro trojí zločin Izraele, ba pro čtvrtý, toto neodvolám, protože za stříbro prodávají spravedlivého a ubožáka pro pár opánků. [7] Baží dostat hlavy nuzáků do prachu země, pokorně zavádějí na scestí, syn i otec chodí za nevěstkou, a tak znesvěcují moje svaté jméno. [8] Rozvalují se na zabavených oděvech při každém oltáři. Vydřené pokuty propíjejí ve víně v domě svého boha. [9] Já jsem zničil před nimi Emorejce vysoké jako cedry a pevné jako duby. Zničil jsem je od koruny až ke kořenům. [10] Já jsem vás vyvedl z egyptské země, vodil jsem vás čtyřicet let po poušti a pak jste obsadili emorejskou zemi. [11] Z vašich synů jsem povolával proroky, z vašich jinochů nazírý. Není tomu tak, synové Izraele? je výrok Hospodinův. [12] Avšak vy jste dávali nazírům pít víno a prorokům jste přikazovali: "Neprorokujte!" [13] Hle, já vás budu tlačít k zemi jako povoz plný snopů. [14] Hbitý neuteče, silný nebude moci užít své síly, bohatýr se nezachrání. [15] Lučišník neobstojí, rychlonohý neunikne, jezdec na koni se nezachrání. [16] Z bohatýrů i ten nejsrdnatější v onen den uteče nahý, je výrok Hospodinův.

Am kapitola 3.

[1] Slyšte toto slovo, jež Hospodin promluvil proti vám, synové izraelští, proti celé čeledi, kterou jsem vyvedl z egyptské země. [2] Pouze k vám jsem se znal ze všech čeledí země, a proto vás ztrestám za všechny vaše nepravosti. [3] Půjdu spolu dva, jestliže se nedohodí? [4] Žve v divočině lev, nemá-li úlovek? Ozve se lvíče ze svého doupěte, kdyby nic nelapilo? [5] Chytí se pták do osidla na zemi, není-li nastraženo? Vymrští se osidlo ze země, když nic nepolapilo? [6] Když se v městě troubí na polnici, zda se lid netěse? Stane-li se v městě něco zlého, zda nejedná Hospodin? [7] Ovšem, Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům. [8] Lev řve, kdo by se nebál? Panovník Hospodin mluví, kdo by neprorokoval? [9] Vyhlaste na palácích v Ašdódu a na palácích v egyptské zemi řekněte: Shromážděte se na Samařské hory! Pohlédte, co je tam zmatků, kolik útisku! [10] Správně jednat neumějí, je výrok Hospodinův. Uskladňují ve svých palácích násilí a zhoubu jako poklady. [11] Proto praví Panovník Hospodin toto: Tuto zemi obklíčí protivník, tvá opevnění strhne, tvoje paláce budou vyloupeny. [12] Toto praví Hospodin: Jako pastýř vyrvе lvu z tlamy dva hnáty či boltec, tak budou vyrváni izraelští synové, kteří si hoví v Samaři v pohodlí lehátka, na polštářích pohovky. [13] Slyšte to a dejte výstrahu Jákobovu domu, je výrok Panovníka Hospodina, Boha zástupů: [14] V den, kdy budu trestat Izraele za jeho nevěrnost, ztrestám i oltáře bételské; rohy oltáře budou odseknuty, padnou k zemi. [15] Domem zimním udeřím o dům letní, zaniknou domy ze slonoviny, smeteno bude mnoho domů, je výrok Hospodinův.

Am kapitola 4.

[1] Slyšte toto slovo, bášanské krávy, které jste na Samařské hoře, které utiskujete nuzné a křivdíte ubožákům. Říkáte jejich Panovníkovi: "Dávej, ať hodujeme!" [2] Panovník Hospodin se zapřísáhl při své svatosti: Hle, přijdou na vás dny, kdy vás vytáhnou na hácích a vaše potomky na rybářských udicích. [3] Vyjdete trhlinami, každá tou, před níž právě bude, a budete vrženy až k Harmónu, je výrok Hospodinův. [4] Chodte si do Bét-elu oddávat se nevěrností, jen se dopouštějte ještě více nevěrnosti v Gilgálu, přinášejte své obětí z jitra, své desátky třetího dne. [5] Spalujte v děkovanou obět' kvašené chleby, hlučně ohlašujte oběti dobrovolné, vždyť to tak máte rádi, synové izraelští, je výrok Panovníka Hospodina. [6] Způsobil jsem, že jste neměli co do úst v žádném svém městě, že jste měli nedostatek chleba na všech svých místech. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův. [7] Já jsem vám také odepřel hojnost dešťů tři měsíce přede žněmi, jedno město jsem svlažoval a druhé jsem nesvlažil, jeden díl země byl zavlažován, zatímco díl, na který nepršelo, zprahl. [8] Dvě tři města vrávorala k jinému městu, aby se napila vody, žízeň však neuhasila. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův. [9] Bil jsem vás obilnou rzí a sněží; mnoho vašich zahrad a vinic, vaše fíkovníky a vaše olivy sežraly housenky. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův. [10] Poslal jsem na vás mor jako na Egypt, vaše jinochy jsem pobil mečem, i vaši koně byli odvláčeni, dal jsem vám čichat puch vašich táborů. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův. [11] Podvrátil jsem vás, jako jsem podvrátil, já Bůh, Sodomu a Gomoru; byli jste jako oharek vyrvaný z plamenů ohniště. A přece jste se ke mně nenavrátili, je výrok Hospodinův. [12] Proto s tebou, Izraeli, takto naložím. A protože s tebou naložím takto, připrav se, Izraeli, na setkání se svým Bohem! [13] Neboť hle, on je tvůrce hor a stvořitel větru, oznamuje člověku, co má na mysli, působí úsvit i soumrak, šlape po posvátných návrších země. Jeho jméno je Hospodin, Bůh

zástupů.

Am kapitola 5.

[1] Slyšte toto slovo, které pronáším, žalozpěv nad vámi, dome izraelský: [2] "Padla izraelská panna, už nevstane, leží bez povšimnutí na vlastní zemi, nezvedne ji nikdo." [3] Neboť toto praví Panovník Hospodin: Městu, které vytáhne s tisícem, zůstane sto, a tomu, jež vytáhne se stem, zůstane pro dům izraelský deset. [4] Toto praví Hospodin domu izraelskému: Dotazujte se mne a budete žít! [5] Nedotazujte se Bét-elu, nevcházejte do Gilgálu, neputujte do Beer-šeby, neboť Gilgál bude přesídlen, Bét-el se ukáže jako ničemný klam. [6] Dotazujte se Hospodina a budete žít! Kéž nezachvátí dům Josefův jako oheň. Pozřel by jej a nikdo by neuhasil Bét-el, [7] ty, kdo převracejí právo v pelyněk a spravedlnost srážejí k zemi. [8] Ten, který učinil Plejády a Orióna, obrací šero smrti v jitro, ale i den zatmívá nocí, povolává mořské vody a vylévá je na tvář země. Jeho jméno je Hospodin. [9] On mocného uvrhne do záhuby a zhouba pronikne do pevnosti. [10] Oni však toho, kdo trestá v bráně, nenávidí, pravdomluvný se jim hnusí. [11] Protože hanebně vydíráte nuzáka a vymáháte na něm obilnou daň, mohli jste si vybudovat domy z kvádrů, bydlet v nich však nebudete; vysadili jste si skvělé vinice, avšak víno z nich pít nebudete. [12] Já znám vaše četné nevěrnosti, vaše nehorázné hříchy. Nevražíte na spravedlivého, berete úplatek, ubožáky v bráně odstrkujete. [13] Proto v oné době prozíravý zmlkne, bude to zlý čas. [14] Hleďte dobro a ne zlo a budete žít, a tak Hospodin, Bůh zástupů, bude s vámi, jak říkáte. [15] Mějte v nenávisti zlo a milujte dobro, uplatňujte v bráně právo! Snad se Hospodin, Bůh zástupů, smiluje nad pozůstatkem lidu Josefova. [16] Proto praví Hospodin, Bůh zástupů, Panovník, toto: Na všech náměstích bude nářek, na všech ulicích budou křičet: "Běda, běda!" Zavolají k truchlení orače, ty, kdo umějí bédovat, k naříkání. [17] Na všech vinicích bude nářek, neboť projdu tvým středem, praví Hospodin. [18] Běda těm, kdo touží po dni Hospodinově! K čemu vám bude den Hospodinův? Bude tmou, a ne světlem! [19] Jako když se dá někdo na útěk před lvem a narazí na něho medvěd; nebo vejde do domu, opře se rukou o stěnu a uštkne ho had. [20] Což není den Hospodinův tmou, a ne světlem, temnotou bez jasu? [21] Nenávidím vaše svátky, zavrhl jsem je, ani vystát nemohu vaše slavnostní shromáždění. [22] Když mi přinášíte zápalné oběti a své oběti přídavné, nemám v nich zalíbení, na pokojnou obět z vašeho vykrměného dobytka ani nepohlédnu. [23] Pryč ode mne s halasem tvých písní, tvé brnkání na harfy už nechci slyšet. [24] Ať se valí právo jako vody, spravedlnost jak proudící potok. [25] Připravovali jste mi obětní hody a přídavné oběti po čtyřicet let na poušti, dome izraelský? [26] Ponesete Sikúta, svého krále, Kijúna, své obrazy, hvězdu svého boha, to, co jste si udělali. [27] Přesídlim vás až za Damašek, praví ten, jehož jméno je Hospodin, Bůh zástupů.

Am kapitola 6.

[1] Běda bezstarostným na Sijónu i těm, kdo doufají v Samařskou horu, běda vůdcům nejpřednějšího pronároda, k nimž přichází dům izraelský! [2] Projděte Kalné a podívejte se. Odtud jděte do velkého Chamátu a sestupte do pelištejského Gatu. Jste lepší než tato království? Je teď jejich území větší než vaše? [3] Zažehnáváte zlý den, ale nastolujete násilí. [4] Běda těm, kdo lehají na ložích ze slonoviny, povalují se na pohovkách, jídají jehňata ze stáda a telata z chléva, [5] blábolí za zvuku harfy, vymýšlejí si hudební nástroje jako David, [6] pijí víno z obětních misek, nejlepšími oleji se maží, ale nad Josefovou těžkou ranou se netrápí. [7] Proto nyní budou přestěhováni v čele přesídlenců, ustane hodokvas povalečů. [8] Přísahal Panovník Hospodin při sobě samém, je výrok Hospodina, Boha zástupů: Hnusí se mi Jákobova pýcha, jeho paláce mám v nenávisti. V plen vydám město se vším, co je v něm. [9] Zbude-li pak deset mužů v jednom domě, i ti zemřou. [10] Někoho vezme jeho strýc, spalovač mrtvol, aby vynesl kosti z domu, a zeptá se toho, kdo se skryl v odlehleém koutě domu: "Je tu ještě někdo s tebou?" On odpoví: "Už nikdo." A dodá: "Tiše! Jen nepřipomínat jméno Hospodinovo." [11] Neboť hle, Hospodin vydá příkaz a velký dům rozbije na padrt' a malý dům na třísky. [12] Mohou běhat koně po skalisku? Může být zoráno dobytkem? A přece jste učinili z práva jed, z ovoce spravedlnosti pelyněk. [13] Radujete se, a nemáte z čeho, říkáte: "Což jsme vlastní silou nezískali pro sebe moc?" [14] Já však proti vám postavím pronárod, dome izraelský, je výrok Hospodina, Boha zástupů, a ten vás bude utlačovat od cesty do Chamátu až po Úval pustiny.

Am kapitola 7.

[1] Toto mi ukázal Panovník Hospodin: Hle, připravuje kobylky, když začíná růst otava. Po královské senoseči, sotvaže otava vzešla, [2] stalo se, že docela sežraly byliny země. I řekl jsem: "Panovníku Hospodine, odpusť prosím! Jak Jákob obstojí? Je tak nepatrný!" [3] Hospodin byl nad tím jat lítostí: "Nestane se to," řekl Hospodin. [4] Toto mi ukázal Panovník Hospodin: Hle, Panovník Hospodin volá, že povede spor ohněm. Ten pozřel obrovskou propastnou tůň a zžírá už i Jákobův podíl. [5] I řekl jsem: "Panovníku Hospodine, ustaň prosím! Jak Jákob obstojí? Je tak nepatrný!" [6] Hospodin byl nad tím jat lítostí: "Nestane se ani toto," řekl Panovník Hospodin. [7] Toto mi ukázal: Hle, Panovník stojí na hradbách s olovnicí, s olovnicí v ruce. I řekl mi Hospodin: "Ámosi, co vidíš?" [8] Odpověděl jsem: "Olovnicí." A Panovník řekl: "Hle, spustím olovnicí doprostřed Izraele, svého lidu. Už mu nebudu dál promíjet. [9] Posvátná návrší Izákova budou zpusťována, Izraelovy svatyně budou obráceny v trosky, proti domu Jarobeámovu se postavím s mečem." [10] Bételský kněz Amasjáš poslal izraelskému králi Jarobeámovi zprávu: "Spikl se proti tobě Ámos přímo v izraelském domě. Není možné, aby země snášela všechna jeho slova. [11] Ámos totiž říká: Jarobeám země mečem a Izrael bude zcela jistě přesídlen ze své země." [12] Pak řekl Amasjáš Ámosovi: "Seber se, vidoucí, a prchej do judské země! Tam chleba je a tam si prorokuj! [13] A nikdy už neprorokuj v Bét-elu, neboť je to svatyně králova, královský dům." [14] Ámos Amasjášovi odpověděl: "Nebyl jsem prorok ani prorocký žák, zabýval jsem se dobytkem a sykomorami. [15] Hospodin mě vzal od ovcí, Hospodin mi rozkázal: 'Jdi a prorokuj Izraeli, mému lidu!' [16] Slyš tedy slovo Hospodinovo. Ty říkáš: 'Neprorokuj proti Izraeli, nevynášeš věštbu proti Izákovu domu!' [17] Proto Hospodin praví toto: 'Tvoje žena bude v městě provozovat smilství, tvoji synové a dcery padnou mečem, tvá půda bude rozměřena provazcem a ty zemřeš v zemi nečisté.' Izrael bude zcela jistě přesídlen ze své země."

Am kapitola 8.

[1] Toto mi ukázal Panovník Hospodin: Hle, koš zralého ovoce. [2] A zeptal se: "Ámosi, co vidíš?" Odpověděl jsem: "Koš zralého ovoce." Hospodin mi řekl: "Izrael, můj lid, je zralý pro konec. Už mu nebudu dál promíjet." [3] V onen den se obrátí chrámové zpěvy v kvílení, je výrok Panovníka

Hospodina, mnoho mrtvých těl bude pohozeno na všech místech. Tiše! [4] Slyšte to vy, kdo bažíte po ubožákovi a kdo chcete odstranit pokorné v zemi. [5] Žikáte: "Kdy už pomine novoluní, abychom zas prodávali obilí, a den odpočinku, abychom otevřeli sýpku, na míře ubírali, na ceně přidávali a podváděli falešnou váhou, [6] abychom si koupili nuzáky za stříbro, ubožáka pro pár opánků, a abychom prodali obilní zadinu." [7] Přisahal Hospodin při sobě, při Pyše Jákobově: Nikdy nezapomenu na žádný jejich skutek. [8] Nebude se nad tím třást země a truchlit každý její obyvatel? Celá se vzedme jako Nil a zase ustoupí a opadne jako egyptská řeka. [9] V onen den způsobím, je výrok Panovníka Hospodina, že slunce zapadne v poledne, tmou zahalím zemi za jasného dne. [10] Vaše slavnosti proměním ve smutek, všechny vaše písně v žalozpěvy. Na všechna bedra vložím žíněnou suknicí, na každé hlavě bude lysina. Učiním, že bude v zemi smutek jako nad jednorozeným a její poslední chvíle jako den hořkosti. [11] Hle, přicházejí dny, je výrok Panovníka Hospodina, kdy pošlu na zemi hlad, ne hlad po chlebu ani žízeň po vodě, nýbrž po slyšení slov Hospodinových. [12] Budou vrávorat od moře k moři a ze severu na východ; budou pobíhat a hledat slovo Hospodinovo, ale nenajdou. [13] V onen den budou omdlávat žizní krásné panny i jinoši. [14] Ti, kteří přísahají při samařském provinění a říkají: "Jakože živ je tvůj bůh, Dane, a jakože živa je cesta Beer-šeby", padnou a již nepovstanou.

Am kapitola 9.

[1] Spatřil jsem Panovníka, jak stojí nad oltářem. Řekl: "Udeř do hlavice sloupu, až se zachvějí prahy! Sraz jim to všechno na hlavu, ty poslední vybij mečem. Nikdo z nich neuteče, neunikne, nevyvázne. [2] I kdyby se prokopali do podsvětí, má ruka je odtud vezme. Kdyby vystoupili na nebesa, strhnu je odtud. [3] Ukryjí-li se na vrcholu Karmelu, vypátrám je a vezmu je odtud. Skryjí-li se před mým zrakem na mořském dně, poručím hadu a vyštípe je odtud. [4] Půjdu-li před svými nepřáteli do zajetí, poručím meči, aby je tam pobil, neboť můj zrak spočinul na nich ke zlému a ne k dobrému." [5] Panovník Hospodin zástupů sotva se dotkne země, už se zmítá a všichni její obyvatelé truchlí. Celá se vzedme jako Nil a zase opadne jako egyptská řeka. [6] On buduje stupně svého domu na nebesích, nad zemí zakládá svou klenbu. On povolává mořské vody a vylévá je na tvář země. Jeho jméno je Hospodin. [7] Nejste snad pro mne jako Kúšijci, vy, synové Izraele? je výrok Hospodinův. Nevyvedl jsem Izraele z egyptské země a Pelištejce z Kaftóru a Arama z Kíru? [8] Hle, oči Panovníka Hospodina jsou upřeny na toto hříšné království: Vyhladím je z povrchu země. Dům Jákobův však zcela nevyhladím, je výrok Hospodinův. [9] Neboť hle, přikázal jsem a zatřesu izraelským domem mezi všemi pronárody, jako když se třese řešetem, a žádný kamínek nepropadne na zem. [10] Zemřou mečem všichni hříšníci mého lidu, kteří říkají: "Nás nic nepostihne, nás nepotká nic zlého." [11] V onen den postavím padající Davidův stánek a jeho trhliny zazdím, opravím, co na něm pobořeno, a zbuduji jej jako za dnů dávných. [12] Podrobí si pozůstatek lidu edómského a všech pronárodů; i budou nazývány mým jménem, je výrok Hospodina, který toto činí. [13] Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy půjde oráč hned za žencem a ten, kdo šlape hrozny, hned za rozséváčem. Z hor budce kanout mladé víno a všechny pahorky budou oplývat vláhou. [14] Úděl Izraele, svého lidu, změním, oni znovu vybudují zpustošená města a osídlí je, vysadí vinice a budou z nich pít víno, založí zahrady a budou z nich jíst ovoce. [15] Zasadím je do jejich půdy a již nikdy nebudou vykořeneňni ze své země, kterou jsem jim dal, praví Hospodin, tvůj Bůh.